Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8447
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

uris. dormietis et nō erit qui
exterreat. Auferam malas besti
as: et gladius nō tūsibit fini
nos uros. ℣ Persequemini inimi
cos uros. et corruent coram
uobis. ℣ Persequtur quīq; de
uris centū alienos: et centū
ex uobis decem milia. ℣ Ca
dent inimici uri in cōspectu
uro gladio. ℟ Respiciā uos
et crescere faciam. multipli
cabimī et firmabo pactū
meū uobiscū. et comedetis
uetustissima ueterū et uetā
nouis supuenientib; pice
tis. ℣ Ponam tabnaculum
meum in medio uri. et nō ab
iciet uos ultra anima mea.
℣ Et ambulabo int' uos. ℣ ero
uri deus. ℣ Vosq; eritis mihi
in plus. dicit dōs omnīs. al
ia qs Oratio lelima. Vel sec.
Omnīs deus. sic nos
ab epulis carnalib; absti
nemus. ut a uicijs irruēti
bus piter ieunemus? ℣ Secō.
Angelus dōi. ℣ Vnus bōdictus es.
℟ Celabbo qtuor tpm in ad
uentu dōi ad missā Collect.
Deus qui trib; pueris
uuitigasti flammas
igniū. concede ꝓpicius. ut
nos famulos tuos nō ex
urat flamma uiciorū. ℣ do.
℣ dicb; illis. L. Actuū aplō.
Conuenit uniuersa ciuitas
audire uerbum dōi. ℣ Viden
tes aūt turbas iudei. rple
ti sūt zelo. et contradicebāt
hys q̄ a paulo dicebantur
blasphemantes. Tunc con
stanter paulus et barnabas
dixerūt. ℣ Vobis oportebat
primū loqui uerbum dei. sed
q̄m repulistis illud et idig
nos uos iudicaistis eterne
uite. ecce conuertimur ad
gentes. sic enī pcepit uob
dōs. ℣ Posui te in lucem genti
bus. ut sis salus mea usq; ad
extremū tr. ℣ Audientes aūt
gentes gauise sūt. et glifi
cabant uerbum dei. Et credi
derunt q̄tquot erant ꝓ
dinati ad uitā eternā. ℣ Disse
minabatur aūt uerbum dei
in uniuersam regionē. ℣ Iudei
aūt cōcitauerunt religiosas
mulieres et honestas. et pri
mos ciuitatis excitauerunt pse
cucōem in paulū et barna
ban. et eiecerūt eos de fin
bus suis. At illi excusso
puluere pedū in eos uenerūt
yconiū. discipuli quoq; re
plebant gaudio et spiritu
sancto. ℣ Alla. ℣. Laudate dōm
omnīs gentes et collaudate eum
omnīs pli.
Illo t. S. Lucā. ℣ Surgens ihūs de synago
ga intrauit in domū symō
is. ℣ Socrus aūt symonis
tenebatur magnis febri
bus: et rogauerunt illū pro ea.
Et stans sup illā impauit
febri et dimisit eā. Et conti
nuo surgens ministrabat
eis. Cum sol aūt occidisset